

N:o 69.

Riksdagens skrifvelse till Konungen angående tullbevillningen.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 16 Maj 1886.
— — — — Andra Kammaren den 16 — —

(Bevillnings-Utskottets Betänkande N:is 1 och 11 samt Memorial N:is 2 och 14.)

Till Konungen.

Vid behandlingen af frågan om tullbevillningen och i afseende derå dels af Eders Kongl. Maj:t till Riksdagen aflåten proposition, dels enligt Eders Kongl. Maj:ts befallning till Riksdagens Bevillnings-Utskott öfverlemnade handlingar, dels ock af inom Riksdagen gjorda framställningar, har Riksdagen fattat här nedan omförmälda särskilda beslut.

Riksdagen har funnit mera betryggande kontrollåtgärder af nöden beträffande verkliga beskaffenheten af den vara, som under benämning af bränvin och sprit af vindrufvor på grund af 8 artikeln i gällande handelstraktat med Frankrike får mot lägre tull, än den för bränvin och sprit i allmänhet stadgade, till Sverige införas från Frankrike.

De kvantiteter bränvin och sprit, som på grund af traktatsenliga intyg hit införas såsom af vindrufvor och i Frankrike tillverkade, äro så betydande, att de uppenbarligen icke stå i rimligt förhållande till den myckenhet af dylik vara, som i nämnda land tillverkas. Riksdagen hänvisar i sådant afseende till följande utredning:

Enligt uppgifter, hemtade ur *Annuaire statistique de la France* och, hvad åren 1883 och 1884 beträffar, ur *Zeitschrift für Spiritindu-*

strie, utgjorde Frankrikes hela produktion af bränvin och sprit af vin, vindrufvor, cider och frukt:

	Hektoliter à 100 procent.	Liter à 50 procent.
År 1875	717,732 =	143,546,400.
„ 1876	645,837 =	129,167,400.
„ 1877	224,289 =	44,857,800.
„ 1878	254,297 =	50,859,400.
„ 1879	147,185 =	29,437,000.
„ 1880	48,451 =	9,690,200.
„ 1881	61,840 =	12,368,000.
„ 1882	55,387 =	11,077,400.
„ 1883	61,124 =	12,224,800.
„ 1884	96,883 =	19,376,600.

Under samma tid utgjorde, enligt Tableau général du Commerce de la France, Frankrikes hela export af i Frankrike tillverkad bränvin och sprit af vin:

	på fat:		på buteljer:	
	Hektoliter à 100 procent.	Liter à 50 procent.	Hektoliter à 100 procent.	Liter à 50 procent.
År 1875	212,342 =	42,468,400.	80,171 =	16,034,200.
„ 1876	330,200 =	66,040,000.	86,774 =	17,354,800.
„ 1877	153,597 =	30,719,400.	78,172 =	15,634,400.
„ 1878	182,234 =	36,446,800.	70,787 =	14,157,400.
„ 1879	218,719 =	43,743,800.	66,948 =	13,389,600.
„ 1880	160,392 =	32,078,400.	60,654 =	12,130,800.
„ 1881	153,928 =	30,785,600.	61,835 =	12,367,000.
„ 1882	133,426 =	26,685,200.	59,255 =	11,851,000.
„ 1883	132,198 =	26,439,600.	66,176 =	13,235,200.
„ 1884	135,694 =	27,138,800.	67,386 =	13,477,200.

Exporten från Frankrike till Sverige af franskt bränvin och sprit af vin utgjorde:

	Enligt franska uppgifter (Tableau général du Commerce de la France):		Enligt svenska uppgifter (Kommers- kollegii berättelser):	
	på fat:		Liter	
	Hektoliter à 100 procent.	Liter à 50 procent.	à 50 procent.	
År 1875	10,726 =	2,145,200	1,296,143	
„ 1876	8,399 =	1,679,800	1,554,477	
„ 1877	9,931 =	1,986,200	1,424,933	

	Enligt franska uppgifter (Tableau général du Commerce de la France):		Enligt svenska uppgifter (Kommers- kollegii berättelser):
	Hektoliter å 100 procent.	Liter å 50 procent.	Liter å 50 procent.
År 1878	5,862	= 1,172,400	1,592,444
„ 1879	13,346	= 2,669,200	1,702,076
„ 1880	11,463	= 2,292,600	1,479,987
„ 1881	10,846	= 2,169,200	1,624,450
„ 1882	5,974	= 1,194,800	1,362,798
„ 1883	6,779	= 1,355,800	1,236,058
„ 1884	7,350	= 1,470,000	1,217,709
„ 1885 appr.	?	?	1,116,000

på buteljer:

	Hektoliter		Liter
	å 100 procent	å 50 procent.	Liter
År 1875	— —	— —	61,358
„ 1876	1,036	= 207,200	96,975
„ 1877	1,191	= 238,200	112,298
„ 1878	1,264	= 252,800	131,747
„ 1879	— —	= — —	147,023
„ 1880	1,230	= 246,000	125,988
„ 1881	1,118	= 223,600	115,154
„ 1882	— —	= — —	104,609
„ 1883	— —	= — —	100,952
„ 1884	736	= 147,020	103,056

Af det förestående framgår nogsamnt behovet af den strängare kontroll, hvarom ofvan talats. Uti ifrågavarande artikel af traktaten har ock stipulerats, att derest vid dess tillämpning, der omförmälda intyg skulle befinnas icke motsvara sitt ändamål, de förenade rikenas regering skulle ega att gemensamt med den franska fastställa sådana kontrollåtgärder, som ansåges tillfyllestgörande. Huru en sådan kontroll må kunna åstadkommas är Riksdagen visserligen icke i tillfälle att ens antydningssvis uppgifva. Men Riksdagen förutsätter, att det skall stå i vederbörande regeringars förmåga att utfinna sådana åtgärder, genom hvilka en dylik närmare kontroll kan beredas.

Ofvannämnda traktat innehåller åtskilliga bestämmelser, hvilka göra det omöjligt att i vår tulltaxa stadga lämpliga tullsatser för varor, i afseende å hvilka vår inhemska industri icke utan fog synes kräfvä skydd mot utlandets konkurrens. Då emellertid i fråga om en del af dessa artiklar, särskildt jernvägsskenor, maskinerier, redskap och verktyg samt ångmaskiner och ångpannor, traktatens tariffbestämmelser icke för Frankrike sjelft innebära afsevärdt gagn, samt å andra sidan Sverige genom de yngre traktater, det ingått med Spanien och Portugal, beredt Frankrike nya fördelar å den svenska marknaden, har det syntts Riksdagen som borde man, i betraktande af innehållet i 18 artikeln af förstnämnda traktat, kunna med skäl förvänta, att en framställning hos Frankrike om lättnader i traktatsbestämmelserna angående nyss uppräknade artiklar skulle ega utsigt till framgång.

På grund af det sålunda anförda får Riksdagen anhålla, dels att Eders Kongl. Maj:t täcktes, i enlighet med 8 artikeln af gällande handels-traktat med Frankrike, beträffande den direkta införseln sjöledes af bränvin och sprit af vindrufvor på fat från Frankrike söka med franska regeringen träffa aftal om fastställandet af kontrollåtgärder, mera tillfyllestgörande än de nuvarande, samt dels att, med stöd af 18 artikeln i samma traktat, Eders Kongl. Maj:t ville hos franska regeringen söka utverka sådan ändring i traktatens bestämmelser, att den å fransk sida betingade tullfrihet för jernvägsskenor, maskinerier, redskap och verktyg samt ångmaskiner och ångpannor måtte upphöra.

I proposition af den 2 sistlidne Februari har Eders Kongl. Maj:t föreslagit Riksdagen att besluta nedan nämnda ändringar i gällande tulltaxa, nemligen:

1:o att tulltaxan beträffande artikeln "hudar och skinn, pelsverk" må erhålla följande förändrade lydelse:

"oberedda, alla slag	fria
beredda, lösa:	
" blåräf-, bäfver-, hiller-, kinkilla-, mård-, närtz-, sobel-, svarträf-, s. k. Kapska säl- samt utter-	1 kilogram 50 öre
" andra slag	1 " 25 "
" hopsyddä skinn samt delvis arbetade och fullfärdiga persedlar med pelsverk till öfvertyg af blåräf, bäfver, hiller, kinkilla, mård, närtz, sobel, svarträf, s. k. Kapsk säl samt utter	1 " 4 kr.
" andra slag	1 " 2 ".

2:o att taxerubriken "hattar, färdiga eller halffärdiga", må erhålla följande lydelse:

"hattar, färdiga eller halffärdiga, derunder inbegripna till hattar synbarligen ämnade s. k. "filtstumpar;" samt

3:o att taxerubriken "tråd" må sålunda ändras, att så väl öfver-spunnen koppar- eller bronstråd som enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med s. k. isoleringsmassa af guttapercha-kompositioner eller dylikt, beläggas med en tull af allenast tio procent af värdet.

Hvad Eders Kongl. Maj:t sålunda under 1:o och 2:o föreslagit har Riksdagen, hos hvilken äfven uti motion framställning skett om enahanda ändring af taxerubriken "hattar, färdiga eller halffärdiga", bifallit.

Vidkommande propositionen i dess återstående del, så och då der omförmälda artiklar äro att anse såsom delar af maskinerier, har Riksdagen, i öfverensstämmelse med hvad Generaltullstyrelsen, på sätt af de propositionen vidfogade handlingar inhemtas, jemväl ifrågasatt, ansett här afsedda artiklar snarare böra beredas enahanda tullfrihet, som finnes medgifven ej specificerade maskindelar. Riksdagen har desto hellre ansett sig böra välja detta alternativ, som en från Finansdepartementet, med skrifvelse af den 26 sistlidne Februari, till Riksdagens Bevillnings-Utskott remitterad framställning om tull å apparater för dynamoelektriska strömmar funnits icke kunna eller böra till någon åtgärd föranleda. För vinnande af angifna syfte har Riksdagen trott lämpligast, att i tulltaxan under N:o 543 införes en bestämmelse af innehåll, att de i propositionen afsedda artiklar skola tullbehandlas såsom maskinerier, redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade; i sammanhang hvarmed under taxenumret 540 bör anmärkas, att jern- och ståltråd, öfverspunnen med silke, tråd eller papper, skall tullbehandlas såsom karkasser, i följd hvaraf det under N:o 546 nu förekommande stadgande rörande ifrågavarande artiklar skulle utgå.

Riksdagen har alltså, med afslag å Eders Kongl. Maj:ts proposition i här afsedda del, beslutit, att tulltaxan beträffande artikeln tråd skall erhålla den förändrade lydelse, som i bilagda taxeförslag finnes angifven.

Hos Riksdagen har framställning skett om föreskrift rörande förtullningen af dextrin, hvilken artikel ej omförmäles i gällande tull-taxa. Denna artikel tullbehandlades tillföre såsom gummi, men på senare tiden har Generaltullstyrelsen, enligt hvad inom Riksdagen blifvit upplyst, genom särskilda resolutioner förklarar dextrin böra förtullas såsom stärkelse, i följd hvaraf den, enligt nuvarande tulltaxa, belägges med en tull af 10 öre för 1 kilogram. Då dextrinen, ett pulverfabri-

kat, erhålles medelst en synnerligen lätt beredning af stärkelse, har Riksdagen funnit nämnda förtullningsmetod fullt riktig. Emellertid har Riksdagen ansett tillbörligt, att en uttrycklig föreskrift härutinnan i tulltaxan intages, och därför beslutit, att derstädes efter rubriken "Deglar" skall införas den bestämmelse, som finnes angifven i bilagda taxeförslag.

Artikeln lök är enligt gällande taxa belagd med en tull af 5 öre för 1 kilogram. Riksdagen har funnit denna artikel böra vara i fråga om förtullningen likställd med grönsaker, hvarå tullen, enligt senaste Riksdagens beslut, utgör 10 öre för friska, 30 öre för inlagda och 25 öre för torkade eller saltade, allt för 1 kilogram, och därför beslutit att beträffande artikeln lök i tulltaxan skall intagas den förändrade bestämmelse, som återfinnes i bilagda taxeförslag.

I en från finansdepartementet Riksdagens Bevillnings-Utskott tillhandakommen skrifvelse har förmålts, att, i sammanhang med utfärdandet af gällande tulltaxa, Eders Kongl. Maj:ts uppmärksamhet blifvit fäst derpå, att 4 § af de vid gällande tulltaxa fogade underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör, hvilken, bland annat, bestämmer när ett fartyg i fråga om utgörandet af lastpenningar skall anses barlastadt, icke i fråga om definitionen å barlastadt fartyg står i full öfverensstämmelse med § 44 i förordningen angående lotsverket den 15 Februari 1881, sådant detta lagrum lyder enligt kungörelsen den 17 November 1882, der motsvarande bestämmelse meddelas i fråga om utgörande af fyr- och båkafgift. I nyssberörda paragraf af tulltaxeunderrättelserna hänvisas nemligen uti förevarande afseende till § 2 mom. 2 punkten 2 af den i öfrigt numera upphäfdade kungörelsen den 5 Juni 1874, angående förändrade föreskrifter i afseende å utgörande af fyr- och båkafgifter samt uppbörden deraf, der det heter: "såsom barlastadt anses fartyg, då dess innehafvande last uppgår till mindre än en tiondedel af fartygets drägtighet enligt mätbref, och lasten icke öfverstiger 40 tons", hvaremot enligt § 44 i förordningen den 15 Februari 1881 samt kungörelsen den 17 November 1882 fartyg anses barlastadt, så snart dess last uppgår till mindre än en tiondedel af drägtigheten, utan att i detta fall något maximum af tontal finnes föreskrifvet.

För vinnande af den likformighet i lagstiftningen rörande lastpenningarne, å ena, samt fyr- och båkafgifter, å andra sidan, som i nämnda afseende är önskvärd, har Riksdagen funnit den nu i 4 § af tulltaxeunderrättelserna förekommande hänvisning till 1874 års kungörelse böra utbytas mot en hänvisning till 44 § i ofvannämnda förordning af år 1881, sådant detta lagrum lyder enligt kungörelsen den 17 November 1882.

Riksdagen har därför beslutit den förändrade lydelse af 1 mom. i 4 § tulltaxeunderrättelserna, som i bilagda taxeförslag angifves.

Med anmälan härom får Riksdagen tillika tillkännagifva, att i öfrigt ej några förändringar i tulltaxans eller tulltaxeunderrättelsernas bestämmelser blifvit vid innevarande riksdag vidtagna.

Stockholm den 16 Maj 1886.

Med undersåtlig vördnad:

		Quantitet för tullberäkningen.	Tullsats.	
			Kronor.	öre.
<i>Tråd:</i>				
539	guld och silfver	1 kilogram	2	35
540	jern och stål	— —	<i>fri.</i>	
	öfverspunnen med silke, tråd eller papper; tullbehandlas såsom karkasser. arbeten deraf:			
541	duk	1 kilogram	— —	15
	andra slag; draga den tull, som taxan bestämmer för jern- och stålvaror, ej specificerade.			
542	koppar- och annan ej specificerad metall- förgylt, försilfrad eller pläterad	1 kilogram	2	35
543	andra slag	— —	<i>fri.</i>	
	öfverspunnen koppar- eller bronstråd samt enkla eller sammanförda koppar- eller bronstrådar, öfverdragna med så kallad isoleringsmassa af guttaperchakompositioner eller dylikt, tullbehandlas såsom maskinerier, redskap och verktyg eller delar deraf, ej specificerade.			
544	bomulls-, alla slag	1 kilogram	— —	40
	linne och hamp-:			
545	oblekt	1 kilogram	— —	40
546	blekt eller färgad	1 kilogram	— —	60
	af silke, bomull eller lin, öfverspunnen med guld, silfver eller annan metall; tullbehandlas såsom gulddragarearbeten.			

Underrättelser**om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör.**

§ 4.

Lastpenningar till Kongl. Maj:t och kronan utgöras till lika belopp af svenska som af främmande fartyg med 10 öre för hvarje ton, beräknad efter gällande mätbref, samt betalas hvarje gång både vid inkommande och utgående; dock, om ett fartyg under loppet af ett kalenderår gör flera resor mellan Sverige och utrikes ort, erläggas dessa umgälder för *utgåendet* allenast första resan och vid *förnyadt inkommande* endast när fartyget innehar last samt större eller mindre del deraf lossar, och må härvid jemväl såsom barlastade anses fartyg, hvilkas lastquantitet är i förhållande till deras drägtighet af ringare betydighet; i hvilket hänseende bestämmelserna uti § 44 i Kongl. Förordningen angående lotsverket den 15 Februari 1881, sådant detta lagrum lyder enligt Kongl. Kungörelsen den 17 November 1882, rörande ändringar i vissa delar af nämnda förordning, skola lända till efterrättelse.

Då